re. ¶ Huic accedit: hāc adiuuat: hac vtiq; ille tor tuosus serpens: hostis hūani generis: cui nul lū est aliud desideriū: nullū negociuz: nullum studiū: nisi pdere aīas nostras. ¶ Hic est qui iugiter malū machinatur: argute loquit: artificiose suggerit: callide decipit: illicitos mot⁹ insufflat: z venenatas cogitatiōes inflammat: ¶ Mouet bella: nutrit odia: incitat gulā: mouet libidinē: desideria carnis īstigat: peccati occasiōes parat: z mille nocēdi artib⁹ corda hoīm pulsare non cessat. ¶ Hic est q̄ baculo nostro nos cedit: et manus nr̄as ꝓpio cingulo ligat: vt caro q̄ data est nob in adiutoriū: fiat nobis in ruinā z scandalū. ¶ Grauis luctatio z grāde periculū ē ꝓtra domesticū hostē pugnare: maxime cū nos aduene simus z ille ciuis. ¶ Ille suā inhabitat regionē: nos exules sumus z pegrini. ¶ Maximū quoq; discrimē ē aduersus diabolice fraudis astutias: tā crebros īmo cōtinuos sustinere conflictus: quē tā astutū fecit nō tā natura subtilis: q̄ longa exercitatio malicie huius.

¶ De ereptione inimicoꝝ petitione: viteq; emēdāde ꝓmissione. Et vt ad illā vitam festinem⁹ eāq; amem⁹: vbi sūma felicitas z oīm desiderabiliū in-

explicabilis abundātia: nullaq; mise
ria: ac cunctorū contristabiliū ininter
ruptibilis ⁊ perpetua absentia: cōso-
latoria pulcherrimaq; exhortatione:
Ca. XXIII.

Eripe me de inimicis meis deꝰ meus: ⁊
ab his qui oderūt me: qm̄ cōfortati sunt
sup me. ¶ Ego aūt qui vsq; ad hūc diē contra
me vixi: iā p tuā gratiā mihi viuere incipiam.
¶ Sic em̄ viuere debemus vt cū corpꝰ cepe-
rit a vermibꝰ deuorari in sepulchro: aīa letet
cū sanctis in celo. Illuc spūs dirigēdus est: q̄
iturꝰ ē. Illuc festinare debemꝰ: vbi sp viuamꝰ
⁊ vbi nūq; amplīꝰ mori timeamus. ¶ Si sic
amamus istā labilē vitā ⁊ caducā vbi cū tan-
to labore viuimꝰ: vbi comedēdo: bibēdo: dor
miendo vix necessitatibꝰ carnis satisfacimus:
multomagis amare debemꝰ eternā vitaz vbi
nullū laborē sustinebimꝰ: vbi sp sūma iocundi
tas: sūma felicitas: sūma libertas: ⁊ felix bea-
titudo: vbi siles erunt hoīes angelis dei: ⁊ ful
gebūt iusti sic̄ sol in regno pris eoz. ¶ Qualis
putas tūc splendor animaz erit: qm̄ solis splē-
dorē habebit lux corpoz: ¶ Nulla erit ibi tri
stitia: nulla angustia: nullꝰ dolor: nullꝰ timor:
nullꝰ labor: nulla mors: sed ppetua sanitas sp

ibi pseuerabit. ¶ Nō surget ibi macies: neq; carnis miseria: nulla ibi egritudo: nulla oīno necessitas: nō fames: non sitis: nō frigus: non est⁹: nō lassitudo ieiunij: neq; tēptatio īimici: nec peccādi volūtas: nec ꝛelinquēdi facultas: ⁊ totū leticia: totū exultatio possidet: homīes q; angelis sociati: sine vlla carnis infirmitate imppetuum manebunt. ¶ Ibi erit iocunditas infinita: beatitudo sempiterna: in q̄ qui semel suscipit sp retinet. ¶ Ibi est reqes a labor⁹: pax ab hostib⁹: amenitas de nouitate: securitas ꝛ eternitate: suauitas atq; dulcedo ō eterna dei visione. Et q̄s nō illic vehemēter habitare desideret ꝓpter pacē: ꝓpter amenitatē: ꝓpter eternitatē: ⁊ ꝓpter dei visionē: ¶ Nullus ibi pegrinus: sed quicūq; illic venire merebūtur securi in patria manebūt semp leti: ⁊ semp satiati de visione dei. Et quāto quis plus hic obediēs ꝓ deo fuerit: tāto ibi ampliorē mercedē ab eo recipiet. Et q̄nto ampli⁹ deū amabit: tāto ꝓius eū videbit: quē cernere sitiuit.

¶ De reprehensiōe hois hic thesaurizātis. De malicia quoq; negcia ⁊ impugnatiōe veteris hois aduersus nouum: atq; illius ꝓ debitā penā digna castigatione: Ca. XXIIII.